

כבת, כואבת ורגישה, אך אנחנו, סטרה, איננו צד בוויכוח הציבורי."

(עוד מדבריו של המפכ"ל בעמוד 4)

נציגי מתיישבים בגוש קטיף

ובמקום הראשון

נציג מיקרוסופט אירופה הע... למפכ"ל המשטרה, רב-ניצב ס... הוקרה על זכייתה של המחלקה... במינהל הטכנולוגיות במ... בתחרות העולמית Challenge... (עוד על זכייתה של משטרה-י...)

צילום: ריס מאיר וינו

ברכת כוהנים

כמידי שנה התקיימה ברחבת הכותל המערבי בירושלים ברכת כוהנים המונית, שוטרי מחוז ירושלים. בתמונה: קהל המתפללים במבט ממעוף הציפור.

על "החיים המתים"

המשפחות השכולות של משמר-הגבול בעמותת "הכומות הירוקות"

שם לא יודע!
 על להעלות בדמיזנו את החיים בצל השכול.
 שם, חושב, שהחיים והמוות הם שני הפרקים היחידים
 ים, ובאמצע - כלום...
 לשם, פתאום נוכח לדעת, שאין שחור ולבן.
 לדעת, שאין חיים מצד אחד ומוות מהצד השני... יש
 כח לדעת, שישנם "חיים מתים"...
 לים, אותם אלו שכנגד כל הכללים הידועים בטבע קברו
 פכים באחת "לחיים מתים",...
 ברגע האסון את חייהם ממש כמו שילדיהם איבדו אותם...
 הוא, שבניהם דוממים, קולם לא נשמע, צחוקם נדם,
 ספגות באדמה...
 השכולים צוחקים בלי דעת מדוע, בוכים אוטומטית, ואוכלים כי צריך...
 עיקרי שלנו הוא בית העלמין הצבאי, לשם אנחנו הולכים כמה פעמים בשבוע,
 ים ילדינו ולחלוק עימם את כל האירועים שמתרחשים בחיינו.
 ים ומתייעצים עמם, ומספרים להם ברצינות תהומית ממש הכול...
 ים ברגליים כושלות הביתה, שם ניצבת "פינת ההנצחה", חדרו החדש של

חידת חמ

על הסכין

רפ"ק ענת בשן

לא נשמעת משם, וערימת התקליטים דוממת כמו המצבה הקרה...
 ימים מונחים בסדר מופתי, אך יד לא מעלעלת בין דפיהם.
 ים לא מתמלאים יותר בבולים חדשים.
 ים צבאיות המאובקות, ביחד עם הדסקית השבורה, מעידים כאלף עדים,